

NIEUWE REGELING VAN HET TANDHEELKUNDIG ONDERWIJS IN ZWITSERLAND

Dr. J. Schindler te Bern schrijft in de Zahnärztliche Rundschau :

Als wetenschap is de tandheelkunde nog betrekkelijk van jongen datum. Zij is in de laatste tientallen jaren enorm voortuitgegaan en heeft in speciale vakken (Orthodontie, Röntgenologie etc.) bepaald een zeer snelle ontwikkeling ondergaan. Daardoor is de leerstof zeer toegenomen en kwam het theoretische en praktische onderwijs tijd te kort. Zoowel de autoriteiten als de docenten en de tandartsen en niet ten laatste de studenten zelf, werden doordrongen van het feit dat het noodzakelijk was het onderwijs te hervormen. De autoriteiten, docenten en tandheelkundige verenigingen hebben nu gemeenschappelijk voor de tandheelkundige studie nieuwe bepalingen ontworpen, die in het „Reglement für die eidgenössischen Medizinalprüfungen” zijn opgenomen en 22 Januari 1935 van kracht geworden zijn.

Het „Reglement für die eidgenössischen Medizinalprüfungen” van 22 Januari 1935 vervangt de overeenkomende verordening van 29 November 1912 en heeft betrekking op de examens (en daarmee natuurlijk op de geheele studie) van de artsen, tandartsen, apothekers en dierenartsen.

Het Iste deel van het 36 folio bladzijden omvattende Reglement behandelt algemeene bepalingen, zooals examen-plaatsen, examinatoren, aanmelding, het afnemen van examens enz.

Het IIde deel behandelt bijzondere bepalingen voor de verschillende medische beroepen (artsen, tandartsen, apothekers, dierenartsen). Hier moeten alleen de tandheelkundige examens uitgebreider worden behandeld.

De tandheelkundige examens worden in drie deelen gesplitst n.l. :

1. Het examen in Natuurkunde ;
2. Het anatomisch-physiologische examen ;
3. Het beroepsexamen.

1. *Het examen in Natuurkunde.*

(gemeenschappelijk voor artsen, tandartsen en dierenartsen).

Bij de opgave voor het examen in Natuurkunde moet de candidaat insluiten :

- a) Een bewijs van Zwitserschap ;
- b) Een meerderjarigheidsbewijs, dat recht geeft tot de „eigenössische” examens voor de medische beroepen ;
- c) Bewijzen dat hij de volgende vakken gevolgd heeft :
 1. Physica, 2. anorganische chemie, 3. organische chemie, 4. botanie, 5. zoologie, 6. vergelijkende anatomie.
- d) Bewijzen van praktische werkzaamheid in een laboratorium :
 7. voor physica, 8. voor chemie, 9. voor botanie met inbegrip van geneeskrachtige en vergiftige planten, 10. voor zoologie en vergelijkende anatomie.

De bovengenoemde voordrachten en cursussen hebben vooral betrekking op de behoeften van de toekomstige artsen, tandartsen en dierenartsen.

Het examen in natuurkunde is mondeling en omvat :

1. physica, 2. anorganische en organische chemie, 3. botanie, 4. zoologie met vergelijkende anatomie.

2. *Het anatomisch-physiologische examen.*

Bij de opgave voor het anatomisch-physiologische examen moet de candidaat insluiten :

- a) Het diploma van het examen in de natuurkunde ;
- b) Bewijzen dat hij de volgende vakken gevolgd heeft :
 1. anatomie, 2. histologie, 3. embryologie, 4. physiologie.
- c) Bewijzen dat hij de volgende praktische cursussen bezocht heeft :
 5. Oefeningen in het prepareren (hoofd en keel met uitzondering van de hersens, 6. Histologisch-microscopische oefeningen.

Het anatomisch-physiologische examen is in een praktisch en een mondeling gedeelte gesplitst.

In het praktische gedeelte moet de candidaat :

1. Een anatomisch preparaat aan hoofd of keel binnen 4 uren maken, het verklaren en de hem gestelde vragen, die op de geheele anatomie betrekking hebben, beantwoorden ; 2. histologische preparaten maken en verklaren ; 3. een proefwerk in physiologie maken.

Het mondelinge examen gedeelte omvat :

1. anatomie, 2. histologie en embryologie, 3. physiologie.

3. *Het beroepsexamen.*

Bij de opgave voor het beroepsexamen moet de candidaat insluiten :

- a) Het diploma van het anatomisch-physiologische examen voor artsen of tandartsen.
- b) Bewijzen dat hij 9 studie-semesteren heeft gevolgd, waarvan minstens 6 in Zwitserland en minstens 4 na het anatomisch-physiologische examen en waarna de onder d) genoemde model-werkzaamheden verricht moeten zijn.
- c) Bewijzen dat hij de volgende vakken gevolgd heeft :
 1. Ontwikkelingsgeschiedenis, normale histologie en morfologie der tanden.
 2. Algemeene pathologische anatomie.
 3. Histologie der pathologische tandweefsels.
 4. Algemeene chirurgie.
 5. Chirurgie van de mondholte.
 6. Dermatosen van de mondholte of dermatologische kliniek.
 7. Pathologie en therapie van de mondorganen en prophylactische tandheelkunde.
 8. Hygiëne.
 9. Geneesmiddelleer voor tandartsen.
 10. Conserveerende tandheelkunde.
 11. Prothese, materiaal- en metaalkunde.
 12. Kronen en bruggenprothese.
 13. Gekregen of overerfde afwijkingen der kaken en van het gehemelte en hun prothesetherapie.
 14. Orthodontie.
- d) Bewijzen dat hij de volgende cursussen bezocht heeft (welke gevolgd moeten worden voordat praktisch op de patiënten gewerkt mag worden) :
 15. Conserveerende tandheelkunde op het model, 1 semester.
 16. Tandheelkundige prothese op het model, 1 semester.
 17. Kronen- en bruggenwerk op het model, 1 semester.
 18. Orthodontie op het model, 1 semester.
- e) 19. Een bewijs dat hij de chirurgische kliniek gedurende 1 semester bezocht heeft.
- f) Bewijzen dat hij de volgende afdelingen en laboratoria bezocht heeft :
 20. De tandheelkundig-chirurgisch-poliklinische afdeling, 4 semesteren.
 21. De tandheelkundig-conserveerende afdeling, 4 semesteren.
 22. De plaatprothetische afdeling, 4 semesteren.
 23. De kronen en bruggen cursus, 4 semesteren.
 24. De chirurgisch-prothetische cursus, 1 semester.
 25. De orthodontische cursus, 3 semesteren.
 26. De pathologisch-histologische cursus voor tanden, 1 semester.
 27. De tandheelkundig-röntgenologische cursus, 1 semester.
 28. De bacteriologische cursus voor tandartsen, 1 semester.
 De onder

c), d), f) geëischte bewijzen kunnen slechts aan een Universiteits instituut verkregen worden.

Het beroepsexamen is gesplitst in een praktische en in een mondelinge afdeeling. De praktische afdeeling omvat het onderzoek, de diagnose en het behandelen van patiënten. De candidaat moet de hem gestelde vragen beantwoorden; de examinator kan over een geval een schriftelijk verslag eischen.

Dit examen heeft betrekking op:

1. Ziekelijke aandoening van de mondholte met inlevering van histologische preparaten, hierbij is inbegrepen tandheelkundig-chirurgische behandeling.
2. Conserveerende behandeling van eenige aangedane tanden waarbij de verschillende vullingsmethoden behandeld moeten worden.
3. Het maken van plaatprothesen.
4. Het maken van kronen en bruggen.
5. Een orthodontisch werk.

Het mondelinge gedeelte bevat de volgende vakken:

1. Algemeene pathologische anatomie.
2. Algemeene chirurgie der mondholte.
3. Geneesmiddelleer voor tandartsen.
4. Pathologie en therapie der mondorganen.
5. Conserveerende tandheelkunde.
6. Orthodontie.
7. Prothese.

Artsen met het „eidgenössische” artsdiploma, die het tandartsexamen willen doen, moeten bewijzen, dat zij de voordrachten, cursussen, afdeelingen en laboratoria voor tandartsen hebben bezocht. Zij moeten alle praktische zoowel als mondelinge examens der tandartsen afleggen, met uitzondering van de medische vakken.

Een vergelijking met het bovengenoemde Reglement voor de „eidgenössische” geneeskundige examens met de verordening van 29 November 1912 toont aan, dat bij het natuurkundige zoowel als bij het anatomisch-physiologische examen geen groote veranderingen werden gemaakt. De natuurkundige studie, die twee semesters duurt, werd vereenvoudigd, daar bijv. niet meer de geheele systematische botanie doorgenomen zal worden. Evenzoo de zoologie. Ik verwijs naar de bepalingen bij de natuurkundige vakken: „De bovengenoemde voordrachten en cursussen hebben vooral betrekking op de behoeften van de toekomstige artsen, tandartsen en dierenartsen”.

Eveneens zijn bij de anatomisch-physiologische studie weinig veranderingen gemaakt. Ook dit gedeelte wordt in twee semesters gemaakt.

Het accent der veranderingen werd hoofdzakelijk op de „Vertiefung der fachlichen Ausbildung” gelegd. De docenten hebben te dien einde een verlenging van de totale studie van 8 op 10 semesters voorgesteld. Zij hebben dit voorstel echter niet kunnen verwezenlijken, zoodat deze nu slechts 9 semesters bedraagt. Daarmede werd toch een semester voor de beroepsopleiding gewonnen en het werd als „modelsemester” aan het begin van de beroepsopleiding ingelascht. Dit semester heeft ten doel de studenten vertrouwd te maken met de tandheelkundige werkmethode, waar zij, wanneer zij van de anatomie komen, heel vreemd tegenover staan, ze te wennen aan moeilijke handarbeid en in zooverre technisch op te leiden, dat zij, wanneer zij de patiënten behandelen, niet tengevolge van onvoldoende techniek in hun werk worden gestoord. Bovendien is het reeds gedurende dit „modelsemester” mogelijk den aanleg van de studenten voor het tandheelkundig beroep te beoordeelen.

Met het „modelsemester” komt nu de conserveerende tandheelkunde op 5 (vroeger 4) semesters, de plaatprothese eveneens op 5 (vroeger 4), de kronen en bruggenprothese op 5 (vroeger 3), de Orthodontie op 4 (vroeger officieel in het leerplan en examenreglement in het geheel niet opgenomen, in werkelijkheid echter aan de vier tandheelkundige Universiteits-instituten van Zwitserland (Genève, Zürich, Bern, Bazel) in ongeveer 3 semesters onderwezen). Voor de chirurgisch-poliklinische afdeling werden 4 tegenover vroeger 3 semesters voorgeschreven. Nieuw opgenomen werden: een pathologisch-röntgenologische cursus, evenals een bacteriologische cursus voor tandartsen, ieder van 1 semester.

In de voordrachten werd weinig veranderd in verband met het principe, dat het nieuwe Reglement allereerst een verdieping en niet een uitbreiding van de opleiding ten doet moet hebben.

Degenen, die aan de hervorming van het tandheelkundig examen reglement hebben medegewerkt, zijn er zich volkomen van bewust, dat het bovengenoemde Reglement nog geen ideale oplossing bracht. Zoo zijn b.v. de eischen der docenten, die zij met het oog op een zoo grondig mogelijke wetenschappelijk-praktische opleiding der jonge tandartsen gesteld hadden, niet in alle opzichten vervuld. Men moest n.l. naast de wetenschappelijke overwegingen rekening houden met de financiële. De opleiding van de jonge tandartsen mag niet al te lang en al te duur worden. Dientengevolge kon b.v. de geheel medische opleiding, zooals deze hier en

daar geëischt wordt, in het geheel niet overwogen worden. Een zuiver medische opleiding met daarna de beroepsstudie zou volgens de geldende voorschriften nu in Zwitserland 17—18 semesters duren. Hoevelen zouden dan nog de tandheelkunde kunnen studeeren? Indien ook met de jaren in een of ander opzicht aan de studie der tandartsen weer veranderingen aangebracht moeten worden, dan mag niet vergeten worden, dat het nieuwe Reglement der „eidgenössische” medische examens van 22 Januari 1935, waarvan men niet ontkennen kan dat het opbouwend gewerkt heeft, ons toch weer een stap verder gebracht heeft en over dezen vooruitgang, ontstaan door eendrachtige samenwerking van autoriteiten, docenten en vakverenigingen, die allen, teneinde een gemeenschappelijk dóel te bereiken, hun kleine offers moesten brengen, moeten wij ons oprecht verheugen.

Adres : Bern, Spitalgasse 4.
